

CIHELNA (Čepí)

Hlína, co nakopeme, vypadá jak písek, ale s vodou je mazlavá, tvárná.

STUDNA (Staré Jesenčany)

- A myslíte, že ta hladina spodní vody je spojena s Labem?
- Asi ne. Když jsme to tady stavěli, tak říkali, že tady všechny prameny jsou ze Železných hor.
- Jako Chrudimka, že jo?
- Jako Chrudimka. A taky v té vodě je prý zvýšený obsah železa.
- Dobře, tak píšu: Sedm metrů hluboká studna, hladina v hloubce tři metry.
- Napište si Staré Jesenčany, jsou ještě Nové Jesenčany, ale ty jsou už součástí Pardubic.

Vyjdu za vesnici do polí, sednu si na lavičku, vytáhnu láhev s čerstvě nabranou vodou, sedím, dívám se, čichám obilí, piji. Mám ji zanést do galerie nebo vypít? Je chladná, hladce, hladce pomalu klesá do útroby, zpomalovaná podtlakem úst.

Posedím, vydám se pěšky dál, po pekle nárazů projíždějících motorů do ušních bubíneků na rušné silnici by to tu byl dokonalý opak, ale povrch polní cesty je proklatě také asphalt. Čurám, zblízka se dívám na kůru stromu, mravenci lezou nahoru dolů. Zabloudím u garáží, paní Miroslava mne telefonem navádí na podchod, po kilometru mne do auta nabírá dívka, přes její čivavu jsem v polích před chvílí zakop, veze mě na sídliště Dukla. Do autobusu přistoupí muž, třímetrový oštěp zaklíní diagonálně, stříbrně obroušeným hrotem dolů k prostřednímu vchodu. Bus, nádraží, vlak, Kolín přestup na Brno – Kozelka (výstava) končí. Sednu si, vytáhnu láhev s jesenčanskou vodou a říkám si: ty performance, stojící na dodržování předem určeného, jsou jen demonstrace poslušnosti, podřízenosti pravidlům – i když si je určím sám – FUJ! Je jedno, jestli vodu dopiju anebo donesu. Co by se stalo, kdyby se takovýto typ akcí navrátil, odkud byl vyjmut a zmizel rozpuštěn v ostatním dění? Na sedadle vedle mne schnoucí zelená rostlinka, čtyřlístek? Dávám ho k průkazu zdravotní pojišťovny, kolena chromnou.

KAMENOLOM (Chrtínky)

Nemám chuť s nikým mluvit, vejdu bez ptaní, nasbírám kameny, při odchodu vysekám do kamene u vjezdu na počest mystika Fazlallaha Astarabadiho špičákem písmeno, pak strávím půl dne v Choltické oboře. Rybičky najíždí ke břehu rybníku a vesele se tam pleskají – nebo se dusí?

SLATINA (Libišany)

V Lázních Bohdaneč se trochu naštvu, všichni kolem mě kulhají – dělají si legraci z mého kulhání. Široko daleko kolem ale nevidím nikoho chodit bezchybně, ocitl jsem se v situaci posunuté, většinou určené, normality. Já tedy aspoň ještě nepotřebuji berle – jako někteří místní obzvláště vyzývaví posměváčci. Rašelinu sem vozí z Libišan. První, co uvidím v Libišanech, je strom rostoucí ve stromě, s tím stromem ve dvou metrech srůstající.

PÍSKOVNA (Podůlšany)

V Podůlšanech byla v sedmnáctém století (1682) popsána fata morgana. Svědectví vydalo osm svědků, první z nich, Karel Melcer, který si v podvečer vyšel do polí, vypovídal takto: V dále jsem viděl mnoho lidu, na mnoho set a do výše asi tří lidí. Všichni byli černí jako v pláštích, pak z toho místa ustoupili a zase se ukázali na koních i pěšky, jako by byli tisíce, jakoby se bili a jakoby jeden kůň přeskakoval druhého. To vše trvalo více než dvě hodiny, přitom někdy obraz zmizel a zase se vynořil...